

Edini slovenski dnevnik
- v Zedinjenih državah. -
Velja za vse leto... \$3.00
- Ima 10.000 naročnikov -

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily
- in the United States -
Issued every day except
- Sundays and Holidays -

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 257. — ŠTEV. 257.

NEW YORK, SATURDAY, NOVEMBER 1, 1913. — SOBOTA, 1. NOVEMBRA, 1913.

VOLUME XXI. — LETNIK XXI.

Znana "Mati Jones" pozivlja na boj.

Pri seji delavske centrale v New Yorku je slika strane muke premogarjev.

GROZNE RAZMERE.

Da se nekaj pojasni nasilnosti v Coloradu, naj bi delavci zahtevali preiskavo kongresa.

Ze dolgo časa ni vladalo v seji delavske centrale v New Yorku tako razburjenje kot se je dogodilo včeraj zvečer. Seveda je bila tudi prav posebna prilika, ker je nastopil kot govornika znana "Mati Jones".

Ta 82-letna borilka za delavske pravice, ki je bila prišla semkaj z premogovim pojim Colorada, da zainteresira tukajanje delavcev za velikansko borbo, se ni prav ni skušala prilizniti članom Central Federated Union. Pozivljala jih je, naj delujejo za emancipacijo delavcev ter naj ne počivajo na svojih lovrikah, dočim padajo v Coloradu, West Virginiji in drugih delih Unije delavci pod krogljami ter so izročeni na milost nemilost molohu kapitalatu.

"Kar se danes tam godi", je rekla, "se zgodi lahko tudi v New Yorku ter se bo tudi zgodilo, ako se ne bodo delavci vzdramili iz globokega spanja. Vlada je povsem v rokah kapitalistov. Delavci pa lahko s svojimi glasovi izpremeni sistem potom volitev, nakar bo prišel priprosti človek do svojih pravic."

Governerica je slika nato grozne razmere, v katerih morajo živeti premogarji v Coloradu ter je izjavila, da so razmere v premogovih rovih Colorada še veliko slabje kot so bile za časa velike borbe v West Virginiji. "V Coloradu pa se kaže", je nadaljevala governerica, "da še davno niso odstranjene vse napake, akijo imajo ženske volino pravice. V Coloradu so ženske so-odgovorne za grozovitosti, katere se uganja v imenu pravice in postave. Le ako se bo ženskam izbistril um ter bodo začele pravilno uporabljati svojo volino pravice, se bodo te razmere izpremenile ter bo konec teh neznenih razmer."

V svojih nadaljnih izvajanjih je rekla Jones, da nima Rockefeller vodilni duh rovnih podjetij v Coloradu, prav nič proti temu, da se strelja s strojnimi puškami delavec, ki se bore za svoje državljanske pravice ter da so žene in otroci sedaj pri nastopu zime izpostavljeni v slabih šotorih vsem vremenskim nepriklifikam.

Razkrinkan slepar.

Chicago, Ill., 31. oktobra. — Detektivi Pinkerton pisarne so aretirali danes Corneliusa Collinsa, delegata na kongres bankirjev, ki se je predstavljal, da zastopa neko londonsko firmo. Vprašali so brzjavno v London, toda odgovor se je glasil, da ne pozajmo nobenega moža s tem imenom. Na konvencijo gotovo ni prišel s poštenim imenom.

!! MOHORJEVE KNJIGE !!

Mohorjeve knjige so dodle ter smo jih pričeli danes razposiljati.

Knjige so sledče:

1. Kolekar za leto 1914.
2. Pravljice.
3. Zgodovina slovenskega naroda.

4. V tem znamenju boš zmagal.

5. Mlada Breda.

6. Zorislava. Povest iz davnih dni.

Vseh šest knjig pošiljamo poštne prosto za 1.30.

SLOVENIC PUBLISHING & CO.
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Panamske zatvornice.

Tajna preizkušnja. Prekop polnoma varen pred sovražnim vojnim brodovjem.

Washington, D. C., 31. okt. — Mornariški departement je izdal poročilo o preizkušnji Panamskega prekopa, katero je vprorila tretja divizija atlantskega brodovja. Panamski prekop je polnoma varen pred vsakim sovražnim napadom. Gutan zatvornic in drugim važnejšim zatvornicam ne preti nobena nevarnost, ker sovražniku ne bo nikdar mogče spoznati njihove natančne konstrukcije. Vsa topografska poročila prekopu so namenoma netočno napravljena. Sovražnik lahko po zemljevidu natančno pozna panamski prekop, toda če se bo naslanjal na te podatke, bo v slučaju vojne zelo razočaran. Zatvornice se ne more bombardirati ne iz Tihega ne iz Atlantskega oceana. Ker so nasipe na obali Atlantika preeči povečali in jih opremili z najmodernejsimi topovi, ne bo zamoglo priti nobeno sovražno brodovje v bližino. Nekateri, kje bodo stale podmorske mine so že izdelani.

Proteksijska klavzula.

Generalni pravnik je sporočil v svojem izvidu stališče zakladniškega departmanta.

Washington, D. C., 31. okt. — Generalni pravnik McReynolds je dostavil danes zakladniškemu tajniku McAdoo svoj pismeni izvid glede upravljanja novega tarifa, ki dovoljuje uvoznim predmetom, importiranim v Združene države na ameriških ladijah, petostotni popust na carini. Besedilo izvida sicer ni bilo objavljeno, a splošno se glasi, da soglaša mnenje Mr. McReynoldsa glede te zadeve z onim zakladniškega departmanta, ki se kakor znano glasi, da se te ugodnosti ne more dovoliti ameriškim ladijam, ne da bi se je dovolio tudi drugim narodom, s katerimi so Združene države sklenile trgovinske pogodbe.

To mnenje se opira v prvi vrsti na določbo, nahajajočo se v postavi, v kateri se glasi, da se ne sme nobenih določb postavljati razlagati na način, potem kojega bi bilo kršene pogodbene pravice narodov, s katerimi so sklenile Združene države trgovinske pogodbe.

Tajnik McAdoo se je posvetoval danes s predsednikom Sommonsom ter senatorjem Stone in Smith senatnega finančnega odseka. Vsi ti trije so mu izjavili, da bo težko spraviti skozi senat postavo, ki bi zoper razveljavila to določbo.

General "armade rešitve".

Na parniku "Lusitania" je došpel v New York William Bramwell Booth, general "armade rešitve". Obiskal bo vsa trije češke mesta in imel po različnih krajih 53 shodov. Najzadnje bo govoril v New Yorku. Po vrnitvi v Anglijo se poda na Japonsko in Kitajsko.

Boje se linčanja.

Ray, N. D., 31. okt. — D. T. Dillon, ki je bil pred par dnevi ustreljen na njegovi farmi z ženo in hčerjo vred, je podlegel danes poškodbam. Pri zasiščanju malo pred smrtjo je obdolžen letnega Cleve Culbertsona, katerega so na podlagi te izpovedi aretirali. Splošno ogorčenje proti morilcu je tako veliko, da se oblasti boje linčanja ter strogo stražijo ječo, v kateri se nahaja Culbertson.

Bolgarska si je popolnoma osvojila Tracijsko.

Sofija, Bolgarska, 31. okt. — Osvojenje Tracijske potom Bolgarije je sedaj perfektno. Ugotovilo se je, da so Turki požgali veliko mest, včetve Mustafa Paša Malka in Tirnova ter na stotine vasi in da so pobili prebivalce ali jih pa odvedli v gorovje. Več kot sto kristjanov so na en dan umorili v Dedeagacu, istotako mnogo Grkov, Armencev in Židov. Starim Židom so postrigli dolge brade. Cela Tracijska je razdejana in pomajkanje grozno.

Generalna stavka.

Wellington, Nova Zelandija, 31. okt. — Generalna stavka, ki je izbruhnila pred nekaj dnevi, navdaja vladu z resnimi skrbmi. Vseh pristaniških mestih je promet ustavljen. Prebivalci se boje, da ne bi zmanjkalo živil in kurila.

Generalna stavka.

Wellington, Nova Zelandija, 31. okt. — Generalna stavka, ki je izbruhnila pred nekaj dnevi, navdaja vladu z resnimi skrbmi. Vseh pristaniških mestih je promet ustavljen. Prebivalci se boje, da ne bi zmanjkalo živil in kurila.

Cena vožnja.

Parnik od Austro-American proge

"LAURA"

odpluje dne 12. novembra 1913.

Vožnja stane iz New Yorka do:

Trsta in Reke \$36.00.

Ljubljane 37.18

Zagreba 37.08

Vožnje listke je dobiti pri

FRANK SAKSER,

82 Cortlandt St., New York City.

Carnegiejeva ustanova.

Različna odlikovanja.

Razdelili so \$100,000 in nebroj kolajn. 16 nagrad po \$2000 in 39 po \$1000.

JUNAŠKI REŠILCI

Vsek, ki je dobil nagrado, je bil odlikovan z zlato ali srebrno kolajno.

Pittsburgh, Pa., 31. okt.

Iz poročila Carnegiejeve ustanove posnemamo, da je razdelila komisija skoraj \$100,000 med rešitelje oziroma njihove potomce. Nagradili so 16 oseb po \$2000, 39 po \$1000. Ostanek se je razdelil na pokojnine od \$20 do \$65 mesечно. Vsak odlikovanec je dobil tudi zlato ali srebrno kolajno.

Albany, N. Y., 31. okt.

Iz poročila Carnegiejeve ustanove posnemamo, da je razdelila komisija skoraj \$100,000 med rešitelje oziroma njihove potomce. Nagradili so 16 oseb po \$2000, 39 po \$1000. Ostanek se je razdelil na pokojnine od \$20 do \$65 mesечно. Vsak odlikovanec je dobil tudi zlato ali srebrno kolajno.

14letna Regina Ford iz Brooklynu je dobita \$2000 v svrhu izobrazbe.

John N. Sennot iz New Yorka. Illetni Sennot je rešil iz vode 14letno Marijo Poli.

18letna Dora Hyatt iz Brooklynu srebrno kolajno in \$2000 v svrhu izobrazbe.

Michael E. Walsh iz Brooklynu \$1000. Rešil je iz s plinom napolnjenih sobe dva pleskarja.

Oče Morrisa Bergera iz New Yorka je dobil \$100, ker je njegov sin utonil pri reševanju Theodore R. Pattona.

Albany, N. Y., 31. okt.

Generalni državni pravnik Carmody je izjavil, da je prepričan, da bo zvezno sodišče odklonilo vezničko.

Generalni državni pravnik Carmody je izjavil, da je prepričan,

da bo zvezno sodišče odklonilo vezničko.

Generalni državni pravnik Carmody je izjavil, da je prepričan,

da bo zvezno sodišče odklonilo vezničko.

Generalni državni pravnik Carmody je izjavil, da je prepričan,

da bo zvezno sodišče odklonilo vezničko.

Generalni državni pravnik Carmody je izjavil, da je prepričan,

da bo zvezno sodišče odklonilo vezničko.

Generalni državni pravnik Carmody je izjavil, da je prepričan,

da bo zvezno sodišče odklonilo vezničko.

Generalni državni pravnik Carmody je izjavil, da je prepričan,

da bo zvezno sodišče odklonilo vezničko.

Generalni državni pravnik Carmody je izjavil, da je prepričan,

da bo zvezno sodišče odklonilo vezničko.

Generalni državni pravnik Carmody je izjavil, da je prepričan,

da bo zvezno sodišče odklonilo vezničko.

Generalni državni pravnik Carmody je izjavil, da je prepričan,

da bo zvezno sodišče odklonilo vezničko.

Generalni državni pravnik Carmody je izjavil, da je prepričan,

da bo zvezno sodišče odklonilo vezničko.

Generalni državni pravnik Carmody je izjavil, da je prepričan,

da bo zvezno sodišče odklonilo vezničko.

Generalni državni pravnik Carmody je izjavil, da je prepričan,

da bo zvezno sodišče odklonilo vezničko.

Generalni državni pravnik Carmody je izjavil, da je prepričan,

da bo zvezno sodišče odklonilo vezničko.

Generalni državni pravnik Carmody je izjavil, da je prepričan,

da bo zvezno sodišče odklonilo vezničko.

Generalni državni pravnik Carmody je izjavil, da je prepričan,

da bo zvezno sodišče odklonilo vezničko.

Generalni državni pravnik Carmody je izjavil, da je prepričan,

da bo zvezno sodišče odklonilo vezničko.

Generalni državni pravnik Carmody je

GLAS NARODA

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the

Slovenic Publishing Co.

(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

JANKO PLEŠKO, Secretary.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and

addresses of above officers:

82 Cortlandt Street, Borough of Man-

hattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in

Canada \$3.00

pol leta 1.50

leto za mesto New York 4.00

pol leta za mesto New York 2.00

Evropa za vse leta 4.50

pol leta 2.55

" " 1.70

" " " " " " "

" " " " " " "

Dopisi.

—

Reading, Pa. — Ker je že precej časa, odkar se ni nobeden oglasil iz te naše naselbine, sem sklenil jaz napisati par vrstie. Dela se takaj tako, kot kapitalisti zahtevajo. Plačajo nam kot se jim ljubi, mi pa moramo delati kot oni hočejo. Na delaveva se ne gleda, niti na njegovo družino. Strašno slabo je tukaj. Plača je slediča: navadno delo 10 ur dnevnih \$1.55, aka pa imaš kak kontrakt, da ti gre na dan čez roke 200,000 funtov železa, pa dobiš \$2.50. Premislite, rojaki, toliko železa premetati za tako malo plačo! Pa še vse bi bilo, če bi bil živje malo bolj poceni kakor je, ali tako ni za živit, ako se ne obrne na boljše. — Naše mesto je pod republikansko kontrolo, tudi nekaj demokratskih councilmanov imamo in 3 socialisti. Vse to se zdaj strašno mota po City Hall. Dne 28. okt. so zaprili tri councilmane in city clerk zaradi primanjkljaja v mestni blagavnic. 4. novembra bodo mestne volitve in zdaj se jim je taka nesreča prijetila. Kaj bo, ako socialisti zmagojo in ne bodo mogli republikani in demokratje z mestnim denarjem na počitnice? Rojaki, kateri imate volilno pravico, glasujte za svoje kandidate, da se enkrat za vselej otresemo kapitalističnih pijač. Delavski voditelji so sledči: J. Henry Stump, Robert McLean, Hoover in Stephen Lawrence. Pozdrav! — Peter Kočeva.

Chicago, Ill. — Pred kratkim je priredilo društvo "Slovenski Dom" N. S. P. J. zabaven vesnični večer. Dvorana je bila do koticke polna. Igrala je komaj pet mesecov star slovenska godba, katero so ustavnili ogrski Slovenci; v Chicagi jih je bilo do 800. Višek cele zabava je bila pa vinska trgatve, ki se je začela okoli 11. ure. Posebno lep je bil sprevod: harmonika, župan s postavami, širokohlačni občinski sluga, viničarji in očarljive viničarke. V kuhinji so se kuhalne prave kranjske klobase, točil se domača slivovce, pelj se tako kot poje doma pri trganju sladkega grozja. Kedr je kralj, je seveda moral plačati kazneni. — Dne 26. oktobra zvezrej je bil sijajan ples za nove orglice cerkve sv. Štefana. Ta priredba je bila mogoče še bolj obiskana kot Vinska trgatve. Samo konkurenca med dvema Slovencema je prinesel za slovenske orglje nad \$1800.00 (!). Posebno se mi je podpadla mirna, brezhrupna zabava. Mogoče se je to zahvaliti oneči policijski, ki je delal mir s hudem pogledom. — Dne 16. novembra priredili veliko jeseneko veselico društvo Danica v Narodni dvorani. Pozdrav! — Chiačan.

Strašna osveta.

—

Ruski spisal M. V. Gogolj.

—

(Dalje.)

To še ni tako strašno, izpregorovi, — da je čarodejec, pač pa to, da je hudoven gost! Kaj ga je vendar privleklo sem?... Cel sem, da nameravajo zidati Ljubičnjava, da bi nam prečili pot k Zaporozem. Da je to res!... To vražje gnezdo porušim, če le kolikškaj izven, da ima ondi kakšne skrivališča. Starega čaravnika pa sežgem, da še vramam ničesar ne ostane, kar bi mogle razključiti. Naj bo že kakor mislim, da ni baš brez zlata in brez imetja. Tu živi ta hudič! Če ima kaj zlata... Takoj bodeš pluli mimo križev — to je grobišče, tu gnujo njegovi nečisti dedje. Vsi so bili baje pripravljeni prodati se satamu z dušo in svojimi razigranimi plašči. Ako ima res kaj zlata, ni odlašati: na vojski se ga itak ne dobi vedno!...

Vem, kaj namerjaš; slabonoznanjenje je, da smo se srečali z njim. Pa ti tako težko dišeš, tako surove gledaš, tvoje obovi so se tako čmerno nahmurele nad očmi!... Molči, baba! je dejal srđito Danilo, — kdor se zveže z vami, se sam pobabi. Hlapec, daj miognja v dimku! Tu se obrne k enemu veslarju, ki je takoj iztrkal iz svoje pipe žarečega oglja in ga nasul v gospodovo. — Čarovnikom me ne streši! nadaljuje gospoda Danilo. — Kozak se, slava Bogu, ne boji ne hudičev ne kšendzov. Mnogo koristi bi imeli, če bi ne slušali ženske; ni li tako, hlapec! naša žena — dimka (pipa) in ostra sabija!

Izstopili so. Izza gore se je pospazila slišnata strela: dedno posestvo gospoda Danila. Zadej je zopet gora in za njio ravan; tam pa, če greš tudi sto vrst ali se daže, ne dobiš niti enega kozaka.

Katarina je umolknila in uprla oči v taho vodo; a veter je lahno rezal po nji valčke in ves Dnjeper se je lesketal v srebrnem svitu, kakor volčja koža po noči.

Col je krenil proti gozdnatemu bregu in plul ob njem. Na bregu se je pokazalo grobišče: trhliji krizi so stali blizu skupi. Niti kalina ne raste med njimi, niti ne zeleni trava, samo mesečeva načnje na nebesnih višav.

Ali slišita, hlapec, klicanje?

Nekdo nas kljče na pomoč! reče gospoda Danilo, obračaje se k svinju vestjačemu.

Slišiva, in kakor je čuti, prihajajo kriki z one strani, odgovorita oba hlapeca hkrati in pokaže železa premetati za tako malo plačo! Pa še vse bi bilo, če bi bil živje malo bolj poceni kakor je, ali tako ni za živit, ako se ne obrne na boljše. — Naše mesto je pod republikansko kontrolo, tudi nekaj demokratskih councilmanov imamo in 3 socialisti. Vse to se zdaj strašno mota po City Hall. Dne 28. okt. so zaprili tri councilmane in city clerk zaradi primanjkljaja v mestni blagavnic. 4. novembra bodo mestne volitve in zdaj se jim je taka nesreča prijetila. Kaj bo, ako socialisti zmagojo in ne bodo mogli republikani in demokratje z mestnim denarjem na počitnice? Rojaki, kateri imate volilno pravico, glasujte za svoje kandidate, da se enkrat za vselej otresemo kapitalističnih pijač. Delavski voditelji so sledči: J. Henry Stump, Robert McLean, Hoover in Stephen Lawrence. Pozdrav! — Peter Kočeva.

Vse, vse je utihnilo. Ladjeva je krenila zopet proti sredini ter se ogibala brega, ki se je zarival dečki tja v Dnjeper. Naenkrat spustita vesilača svoja vesla in srečo izbuljita oči. Tudi gospoda Danilo je stal nepremično; kozakom se je ustavila od strahu kri v žih.

Križ se je zamajal na gomili in tudi se je dvignil iz nje posušen mrtvec. Brada mu je do pasu; na prstih so dolgi noči, še daljši od samih prstov. Tiho je povzdignil roki kvišku. Zadrhtelo mu je vse lice in se pokrivilo. Očividno je trpel strašno muko. "Duši me, duši!" je zajecjal z divjim človeškim glasom. Njegov glas je presunil kozaska sreča kakor nož in hipoma je izginil mrtvec pod zemljom.

Zamajal se je drugi križ, prikaže se mrtvec, še strašnejši, še višji od prejšnjega: ves zaraščen, brada do kolen in še daljši so koščeni nočnoti. Še bolj divje je zakričal: "Duši me!" in izginil.

Pomajal se je tretji križ, dvignil se je tretji mrtvec. Videjo se je, kakor da se je kar samo ogradje vzdignilo visoko nad zemljijo. Brada je prav do peta, prsti so se zarili z dolgimi nočnoti v zemljijo. Strahovito je stegnui roke kvišku, kakor da hoče mesece dosegči, in zaklicil tako, kakor da mu je jutri žagati žolte kosti...

Dete, specē v Katarininem naročju, je vzliznilo in se prebudovalo; gospa sama je zavila; veslačema sta padli čapki v Dnjeper; gospod sam se je stresel.

Hipoma je izginilo vse, kot da ni bilo ničesar; vendar nista prijeli hlapeca še dolgo za vesla. Skrbno je pogledal Bukulj-bad na mlado ženo, ki je strahoma tešila svoje kričeće dete, prisiti jo na sreč in poljubil v čelo.

— Ne boj se, Katarina! Glej, naj ni ničesar; dejal in pokazal v stran: — ta čarownik hoče strašiti ljudi, da se ne bi nihče upal do njegovega nečistega gnezda. S tem ostraši kvečejmo bade! Daj mi sinka sem v naročje!

Pri teh besedah je vdignil gospoda Danilo svojega sina kviško in ga vroče poljubil: — Kaj ne, Ivan, ti se ne bojš čarodejcev? Nič, reci: tata, jaz — kozak! Do ste je, ne placi več! Kmalu, kmalu pride domov — mati pa skuhi kašice, položi te spat v zibelko in započka:

"Ajaj, ljubček, ajaj, Mili sinček spavaj, Rasti, vzrasti vsem v zabavo, Vsem kozakom v čast in slavo in sovragom ljut kozak!"

Čuj me, Katarina: meni se zdi, da tvoj oče noče z nama v miru živeti. Prišel je črnogled, surov, kakor da se jezi. — No, če nizadovoljen, čemu je pa prišel. Kozaska svobodi ni hotel napiti! Deteta ni ponjekal na rokah! Sprva sem mu hotel vse povrteni, kar mi teži sreč, pa nekaj mi je dejalo, da ne, in beseda mi je zastala v grlu. V njem ne bije kozaska srce! Ne! Kadar se dva kozaka srečata, se poljubita kakor rodna brata! — No, moja ljuba hlapeca, ali je že bližu! Čapki domino, ki je obšita z baržunom in zlatom; snel sem jo Tatarinu z glavo vred; vse njegovo oružje sem si prileplil; le njegovo dušo sem pustil svobodno. No, prveži čol! Glej, Ivan, mi smo že prišli, ti pa se plačeš! Vzemi ga, Katarina!

Izstopili so. Izza gore se je pospazila slišnata strela: dedno posestvo gospoda Danila. Zadej je zopet gora in za njio ravan; tam pa, če greš tudi sto vrst ali se daže, ne dobiš niti enega kozaka.

III.

Dom gospoda Danila leži med dvema gorama v ozki dolini, ki se vleči do Dnjeprja. Hiša ni visoka; na videz koča — kakor jih imajo prosti kozaki, z eno samo izbo; a dosti je prostora zanj, za katero hlapec! naša žena — dimka (pipa) in ostra sabija!

naokrog po stenah so police iz hrastovine; tam so povezljene sklede in locni in druga namizna posoda; med njo se bleste srebrni kozareci in zlatom obrobljene čašice, prejete v dar ali pa uveljavljene v vojni; nižje dolj drage muškete, sablje, puške in kopje: vse z lepoto ali z grdo doblego.

Kipita, Zamahnila sta... uh! sablji zvenita... in tresk! sta od leteli ostrini v stran!

— Zahvaljujem se ti, Bog! je dejala Katarina, in vskrivena.

Tatarjev, Turkov ali Ljehov; zato je pa tudi marsikaj poškodovanega orožja in že pri samem pogledu nanj se je spominjal gospoda Danilo svojih bojev;

zadaj pod steno so hrastove gladko iztesane klopi; pred klopo je občutno vse zlepšano klopi; pred klopo je občutno vse zlepšano klopi; pred klopo je občutno vse zlepšano klopi;

— Ne! je zakričal — ne prodam se tako ceno; ne bojujem, se z levico, ampak z desno! Tam ne vidi tako dobro, kakor mlad kozak, vendar se mu ne trese roka. Zagromel je strelni... Omahnil je gospoda Danilo; rudeča krije porudeča levi rokav kozakovega župana.

Ustrelil je gospoda Danilo — ni zadel! Nameril je oče... star je, ne vidi tako dobro, kakor mlad kozak, vendar se mu ne trese roka. Zagromel je strelni... Omahnil je gospoda Danilo; rudeča krije porudeča levi rokav kozakovega župana.

— Ne! je zakričal — ne prodam se tako ceno; ne bojujem, se z levico, ampak z desno! Tam ne vidi tako dobro, kakor mlad kozak, vendar se mu ne trese roka. Zagromel je strelni... Omahnil je gospoda Danilo; rudeča krije porudeča levi rokav kozakovega župana.

— Ne! je zakričal — ne prodam se tako ceno; ne bojujem, se z levico, ampak z desno! Tam ne vidi tako dobro, kakor mlad kozak, vendar se mu ne trese roka. Zagromel je strelni... Omahnil je gospoda Danilo; rudeča krije porudeča levi rokav kozakovega župana.

— Ne! je zakričal — ne prodam se tako ceno; ne bojujem, se z levico, ampak z desno! Tam ne vidi tako dobro, kakor mlad kozak, vendar se mu ne trese roka. Zagromel je strelni... Omahnil je gospoda Danilo; rudeča krije porudeča levi rokav kozakovega župana.

— Ne! je zakričal — ne prodam se tako ceno; ne bojujem, se z levico, ampak z desno! Tam ne vidi tako dobro, kakor mlad kozak, vendar se mu ne trese roka. Zagromel je strelni... Omahnil je gospoda Danilo; rudeča krije porudeča levi rokav kozakovega župana.

— Ne! je zakričal — ne prodam se tako ceno; ne bojujem, se z levico, ampak z desno! Tam ne vidi tako dobro, kakor mlad kozak, vendar se mu ne trese roka. Zagromel je strelni... Omahnil je gospoda Danilo; rudeča krije porudeča levi rokav kozakovega župana.

— Ne! je zakričal — ne prodam se tako ceno; ne bojujem, se z levico, ampak z desno! Tam ne vidi tako dobro, kakor mlad kozak, vendar se mu ne trese roka. Zagromel je strelni... Omahnil je gospoda Danilo; rudeča krije porudeča levi rokav kozakovega župana.

— Ne! je zakričal — ne prodam se tako ceno; ne bojujem, se z levico, ampak z desno! Tam ne vidi tako dobro, kakor mlad kozak, vendar se mu ne trese roka. Zagromel je strelni... Omahnil je gospoda Danilo; rudeča krije porudeča levi rokav kozakovega župana.

— Ne! je zakričal — ne prodam se tako ceno; ne bojujem, se z levico, ampak z desno! Tam ne vidi tako dobro, kakor mlad kozak, vendar se mu ne trese roka. Zagromel je strelni... Omahnil je gospoda Danilo; rudeča krije porudeča levi rokav kozakovega župana.

— Ne! je zakričal — ne prodam se tako ceno; ne bojujem, se z levico, ampak z desno! Tam ne vidi tako dobro, kakor mlad kozak, vendar se mu ne trese roka. Zagromel je strelni... Omahnil je gospoda Danilo; rudeča krije porudeča levi rokav kozakovega župana.

— Ne! je zakričal — ne prodam se tako ceno; ne bojujem, se z levico, ampak z desno! Tam ne vidi tako dobro, kakor mlad kozak, vendar se mu ne trese roka. Zagromel je strelni... Omahnil je gospoda Danilo; rudeča krije porudeča levi rokav kozakovega župana.

— Ne! je zakričal — ne prodam se tako ceno; ne bojujem, se z levico, ampak z desno! Tam ne vidi tako dobro, kakor mlad kozak, vendar se mu ne trese roka. Zagromel je strelni... Omahnil je gospoda Danilo; rudeča krije porudeča levi rokav kozakovega župana.

— Ne! je zakričal — ne prodam se tako ceno; ne bojujem, se z levico, ampak z desno! Tam ne vidi tako dobro, kakor mlad kozak, vendar se mu ne trese roka. Zagromel je strelni... Omahnil je gospoda Danilo; rudeča krije porudeča levi rokav kozakovega župana.

— Ne! je zakričal — ne prodam se tako ceno; ne bojujem, se z levico, ampak z desno! Tam ne vidi tako dobro, kakor ml

ZIRA
10 CIGARETTES FOR 5¢

NI JIM TREBA DOKAZOV
GOVORE SAMI ZA SE.
Vsapeh po zaslugu.

Ozdravljeni umetnik.

—
Spisal dr. V. Korun.
—

Ko me je nekaj dne, preden sem šel na počitnice, srečal moj prijatelj, literat Boštjan Kosec, ki me vprašal, kam da nameravam iti na letovišče.

"V Rojh, kakor vsako leto," sem mu odgovoril. "In ti?"

"Se še nisem odločil. Šel bi pa rad kaj, kjer bi se ne le dobro oddalnil, temveč bi tudi našel bodrila in snovi za svoje nadaljnje umetniško delovanje. Saj veš: korist in sladost, to je bilo vedno moje geslo. — Kaj meniš, Pečuh, kako bi bilo po v Rojh v tem oziru?"

"V Rojh! No, odpočiješ si ondcičto gotovo, seve ako boš tako živel kakor jaz: podnevi bdel, ponoči spal, predvsem pa ako si ne boš dražil živec. Kaj se tiče bodrila in snovi, kakor bi ti rad, pa naš kraj ne nudi mnogo. Za kmetske idile bi se že res kaj dočelo, za idile, bi ne rekeli; ker podrečani kravarje in topoumnih volarjev imamo nekaj. Tudi za kak posebno grob realističen roman bi se dalo kaj istakniti. Točka pisatelj impresionist, futurist in satanist, kakšen si ti, bi pa po Rojh zman stikal za pravno snovijo."

"Misliš?"

"O tem sem uverjen! Cuj! V vsej Rojh in dobrih trideset kilometrov naokrog ni niti ene histerične, ali kakor Rojenci pravijo, prisnuknjene ženske, brez katerih pa v si satanisti ne morete živeti in pisati. Ce se pa kdaj katera pojavi med njimi, je ne trpijo dolgo med sabo, ampak jo pošljeno v blaznico ali zdravilišče za umobolne, nikakor pa ne v literaturo, kamor baje vprav takoj malo spada kakor pasja tačna na mizo."

Zakaj pa ne? Zakaj pa ne?" se je zdajem umetnik Kosec razhudi.

Meni se je pa dobro zdelo, da se mi je tedaj ponudila prilika, svoje zadavno mnenje prosti in gosto povedati. Zato sem z veseljem povzel:

"Ne razburjam se, prijatelj, pa poslušaj, kako bi sodili Rojanci, ako bi se jim sploh vredno zdelo o tej stvari soditi. Rekli bi: Norci, kateri edini bi utegnili imeti veselje nad svojimi norostmi in norostimi norih sobratov, se itak ne ukvarjajo s književnostjo; človek z zdravimi možgani pa ne bo poslušal, kamoli čital, kar blaznik v blaznosti govorji in dela. In ko bi, se bi izpostavil nevarnosti, da bi se skisala pamet tudi njemu."

"No, no! Tako bi sodili Rojanci, ki se toliko razumejo na umetnost, ko zajee na boben. Vendar navsezadnje bi se utegnil še ti strinjati z njihovim mnenjem!"

"Gotovo! Že iz solidarnosti kot rojen Rojaneec."

"Ker bistva umetnosti ne razumeš! Kaj morem vendar jaz za to, da se svet zrcali v moji duši drugače, ko v tvoji? Ti gledaš stvari skoz svoje duševno zrcalo, skoz svoje."

"Potemtakem ima eden naujo počeno zrcalo, ki svet napačno kaže, jaz ali ti? Oba menda vendor ne! Kaj misliš?"

"Ti, ti!" je jezno vskliknil. Ko je pa videl, da je jaz smejem, se je spet potolažil ter mirno nadaleval: "Sicer pa v mojih poveštih ne nastopajo same histerične ženske, ampak tudi moški, kakšni pač tudi živijo v Rojh."

"Takšni že ne! Primaruha da ne! V tvoji duši se zrcalimo same mevže, brez poguma, brez življenskega smotra, ki sicer npravno brskajo po svojih bolnih možganih, ki pa nikdar nič pametnega ne izbrskajo iz njih. To sploh niso možje, temveč takisto le histerične ženske, ohlačene sicer, pa navdih hlačam brez krvii in mesa. Iz sebe sipljejo sicer celo plave prazne bosed, ne delajo

"To ti je tudi gotovo znano, da sem v Zofko zaljubljen." "Kaj mi praviš? Cisto nič!" sem legal. "Ampak postavno dekle je! Cestitam, cestitam! Zlasti me pa veseli, da se najini dušni zreali tako lepo ujemata glede Zofke."

"Prosim te, ne bodi vendar tak in ne brije vedno šal!"

"Saj ne brijem; s tem sem hotel samo reči, da se Zofka zdi tudi meni lepa."

"Glej! Zofka me ljubi; o tem mi dvoma. Toda njena mati se protivi najini ljubezni."

"Zakaj pa? Tak umetnik in še satanist povrh, kakšen si ti, se vendar ne bo nikoli več ponujal njeni hčeri!"

"Ravno umetnika on neče za zeta. Pravi, da z umetniškim delovanjem ne bi mogel preživljati rodbine."

"Da, da! Roje žalibog niso Ateni!" Nato sem se pa navidez zamilil, nakar sem dejal: "Ne bi mogel preživljati rodbine! Mh! Mh! To je kajpada druga pesem! V tem bi gospa Omelova utegnila prav imeti; ker kolikor je meni znano, samo od umetnosti dandas pri nas še res ni nihče odbeljal. Kakor vidiš, še celo jaz ne, ki sva z umetnostjo vendar liki brat in sestra."

"Kaj mi je torej storiti?", je bolj vzdihnil, ko vprašal. "Pred kratkim si mi pravil, da se ti neka služba ponuja. Ce še ni oddana, potegej se zanjo, in ko jo dobiš, stopi pred Omelovo. Ker Zofka je vsekakso vredna, da njej na ljubo razjaha svojega histeričnega Pegaza."

"In pomisli, kako sodi o mojem pisateljevanju!" "Kako?" "Pravi, da je neumna in neumljiva igrača, ki krade čas, ne neše pa nič."

"No, nekoliko obzirnejše bi ti bila že lahko to povedala! Tako naravnost ti še jaz nisem nikdar tega rekeli. Pa kaj si hočeš? Zofka mati je pač ena tistih žensk, ki si ne da ust mašiti. Pa pomagaj če moreš!"

"In ko sem ji omenil svojo najlepšo povest 'Elvira na divanu', da bi zgodil njeni mnenje, se je namuznila, zaničljivo majhnila z roko in dejala: 'Slišite, gospod Kosec, kaj tako nemunega še nisem kmalu kje čitala kakor v tisti vaši povesti. Od oskutnosti vse niti nisem mogla precitati; trideset strani je še šlo, pa tudi le v največjo silo, potem pa kar ni več, kar ni več!'"

"Presneto, kako sta si najina okusa podobna, moj in Omelin! Kajti približno tako se je godilo meni, ko sem se silil čitati tvojo Elviro."

"Si pač Rojanci! Ali nisi čital ocene o njej? Chef d'oeuvre naša literature jo imenuje učeni Našprodnik v Leposlovnem Trobišu, in on že ve, kaj piše!"

"Kajpada ve! Počtenjakovič je očvidno ni niti prečital. Kako bi bil sicer mogel pisati o nje bogatem, skladno se razvijajočem dejanju in duhovitih samogovorih, ko se dejanje v njej od kraja do konca pomakne naprej samo za eno bolno, protinasto nogo in —"

"Kaj praviš: Za eno bolno, protinasto nogo?" me je jezen prekinil.

"Potri! Tako ti dokažem! Kaj ne? Elvira sloni na divanu, imajoč v začetku povesti zdrobovino nogo na njem, medtem ko ji bolna visi na tla. Tekom povesti pa dejanje toliko napreduje, da bolestnimi ah! in oh! kriki položi tudi desno nogo na divan; vse drugo, kar je še v povesti, je pa osladno govorjenje o nekakšni izgubljeni nadeji in zamujeni sreči, ki se vleče brez konca in kralja kakor letosnje deževje in ki jo nai vrag razume!"

"To je duševen marcisizem, prijatelj; to so dušeslovne fineši!"

"Pođi, pojdi s svojim narcisizmom, da se ti ne bodo krave smejale; Rojance se ti že tako! Ali so to stvari, ki se dajo videiti in otipati? Ne! Kar pa ni vidljivi in otipljivo, na to pri nesničeh ne daje, najmanj pa neveste in tašče."

"Kaj morem jaz za to, če se svet tako zrcali v moji duši?"

"Recimo, da nič! Takisto pa tudi Zofkina mati ne, da se v njeni duši zrcali drugače. Da se torej paruzmet, je vsekakso treba, da eden od vaju popravi svoje zrcalo. Ker pa Omela, kolikor jo poznam, tega ne bo storila, bo moral pač ti dati svojega optika, v popravo, ako boš hotel dobiti njeni hčerko za ženko."

"Poznam."

"In nad mojo zunanjostjo se tudi spodtika!"

"Kaj bi se ne? Saj se jaz tudi sicer pa, ako se misli umetnosti odpovedati in slovo dati satanemu, so ti itak čisto odvč takile umetniški emblemi, kakor: dolgik kodri, neobrezani nohti, klobuk širokokrajinik in vihrajča pentija pod brado. Odloži jih torej! — No in s svojim vedenjem, saj veš, s tisto preklicano solidnostjo, je li zadovoljna? A!"

"Kako bi ne bila, ko tičim noč in dan pri Zofki, čez dan osebno, ponocni pa v sanjah!"

"Je že prav tako! Le pogumno naprej! Po tej poti korakajoč, gotovo ozdravljen in iz satanista postane čisto spodben človek; veš, tisti Horacijev človek vsakdanjih: fruges consumere natus."

"Ko sem nekaj dni potem šel mimo Omelovega vrta, sta Kosec in Zofka sedela v senčnici ter se poljubovala, da jima je kar sapo jemalo.

"Hoj, hoj!" sem zaklical. "Le počasi! Ne vse naenkrat!" Nato sem pa navidez resno pristavl:

"Glej, Kosec, to bi bila snov za idilo!"

"V prvem trenutku radi zadrgenje nista vedela, kaj bi. Odskočila sta narazen in si obrisala usta. Kmalu se je pa Kosec opogumil in vprašal, vzemši milo za drago:

"Kje jo dobim pa za grob realističen roman?"

"V zakonu, ko bosta že nekaj časa poročena!" sem dejal ter naglo odšel, da mu nisem kralil novi za idilo.

Šaljivke.

—
Težaven slučaj.

"Hej, Moric, čul sem, da se namaravaš pustiti krstiti?"

"Ne še — včeraj sem pričel o tem še le govoriti."

Domišljija.

Nek gospod iz Berlina si je v Napolju ogledoval bluvajoči Venecu in v zvokljinil:

"Vezuv je res lep, ali koliko lepši bi bil, ako bi bil pri nas v Berlinu!"

Spreobrniti me je hotel.

Ko je poročnik Andrić še služil vojaška leta v Bosniji, ga je hotel hodja Hadji Selim spreobrniti. "Glej, drugače ne prideš v nebesa Andrić: Pot v nebesa pelje čez most ki je ozek kakor rezalo noža in še ta je krije, pet sto let bodeš hodil naravnost, pet sto navzdol in potem zopet pet sto let navzgor — potem bodeš šele pri v nebesih pri Mohamedu."

"Hodja, kedaj pa je umrl Mohamed," ga vpraša poročnik Andrić.

"Po vašem računu pred 632 leti."

"Čuj, vendar potem še sam gori ni prišel."

Dostojnost hotela.

Na potu v Ameriko smo dospele v Berlin in v tem mestu sem hotel s ženo prenočiti. Najprije sem hotel preskrbel našo prtljago, a uvidel sem, da je moja žena zgubila listek za prtljago. Časa ni bilo zgubljevati in odpeljali smo se v hotel.

Vratar hotela pa mi pravi: "Dvojice brez prtljage nesmem sprejeti."

To mi ni bilo povšeči in zahteval sem gospodarja. Ko ta pride mu naznamen našo zadrgo.

"Nikakor ne gre, gledati moram, da ostane moj hotel na dobrem glasu!", rekel mi je. "Tako pozno v noč ne morem oddati nobene sobe — najmanj pa ne paru, ki niti nima seboj škatlico za klobuk."

Oporoka.

Ko je dvorni svetnik Rossipal ležal na smrtni postelji, govoril je svojim otrokom:

"Otroci, čutim, da je prišla moja zadnjna ura, konec je moje življenja. Ločim se iz tega sveta v zavesti, da nisem zastonj živel: Gol sem prišel na svet — toda ostavljam ga v uniformi dvornega svetnika s kolajno za službo drugega/reda in tega na traku Hubert Salvatorjevega reča."

Dejanaku potrdilo.

Trgovec svojemu agentu: "Ali noče Zupan nič več pri nas načeti!"

Agent: "Rekel tega sicer ni,

V zdravju ali bolezni. Severova Zdravila so vedno zvesti prijatelji.

Ali kašljate?

Tako odpravite kašlj. Ne zanemarjite ga. Preženite ga iz vašega ustroja. Rabite.

Severov Balzam za pljuča.

(Severa's Balsam for Lungs)

To zdravilo je znano radi njihove kakovosti. Priporoča se za zdravljenje kašlja, prehlada, neprilik sapnika, hribovosti in drugih enakih neprilik dihalnega ustroja.

Cena 25 in 50 centov.

Želodčni "strajk"

je posledica preobleževanja želodca z jedili.

Severov Želodčni grenčec

(Severa's Stomach Bitters)

pomaga celemu ustroju s tem, da pomaga želodcu. Poživi celi prebavni ustroj, podeli zdravo slast ter stori, da želodec pravilno prebavlja jedila.

Cena \$1.00.

Drgnite

prizadete dele z kakim dobrim mazilom kakor je

Severovo Zdravilo za obisti in jetra

(Severa's Kidney & Liver Remedy)

pripravilo zopet k delavnosti. Olajša bolestne puščanje vode, odpravi bolečine v hrbtni in prežene splošno slabost. Cena 25 centov in \$1.00.

Kupite Severova Zdravila v lekarnah.

Ako jih ne morete dobiti, naročite jih od nas.

W. F. SEVERA CO.

CEDAR RAPIDS IOWA

Tedenska pisma.

Piše Mike Cegare.

Na Rječvotu, 10. 10. 13.

—

Vašna seja. Laskava ponudba. Neveste s "parcel" pošto. Volilni boj in graftarji. Kdor se povije, bo ponizan.

—

Spoštovani gospod Editor: — Napravo Vas prosim, da mi ne štejete v zlo, ker sem se z mojim "Tedenskim pismom" zopet bil lo zaknasil. Zadnje dne sem bil namreč tako zaposlen vseporovsdi, da mi je v praksi zmankalo celo dno, menil sem da je sreda, pa bila že sobota. Se danes imam žalje na jeziku, rokah in podplatih ko smo prešli grozje, ko smo se borili pri društvu "proti" alkoholu in ko se je vršila v moji kuhinjski dvorani slavna "repribenga".

Dne 23. okt. se nas je zbralno na seji v Rječvotu več članov "Društva proti alkoholu." O tem društvu sem že nekoč nekaj omenil, da ima plemenito nalogo, spravljati alkohol z zemeljskega površja. Za geslo smo si izbrali: "Ne samo, kar vleva mu stan itd. in: "Bog Oče ga je vstvaril, Bog Sin ga je sadil; sv. Duhi ga je požrgnal, in jaz ga budem pli." Pri tej seji se ni nčitalo zapisnika ali pravil, — ker jih sploh ne potrebujemo, temu smo izvrševali naše dolžnosti le praktično. Sklenili smo, da se vstanovijo podružnice tega društva tudi v New Yorku, Washingtonu, Clevelandu, Calumetu in San Friso. Prva konvencija se vrši na Martinov večer v neki podzemeljski dvorani v Clevelandu. Tedaj bo tudi volitev 7-merih dosmrtnih predsednikov. Kako se bo to važno zborovanje pri pečeni goski vršilo, Vam poročam, po sv. Martini, našem društvenem patronu.

Zadnji čas je nastala med našimi Slovenci nova bolezen, katera se imenuje: "zenitovanska kolera." Punce, dekleta, vdoive itd. vse si isče svojih "boljših" polovic potom časopisa z raznimini zénitnimi ponudbami. I kajpak! Zima, zima se bliža, — premog se bode pa najbrže kmanu podražil. Jaz pa ne potrebujem več iskat zakonske polovice po listih, ker se mi neveste kar same ponujajo, čeravno nisem turške vere. Dne 27. t. m. sem dobil na Kortland St. naslov razglednico od neke nepoznane neveste iz Clevelandu. Karta je bila oddana ondi dne 22. okt. ravno opoldne na postaji B. Nepoznanka piše, sledče: "Dan za dnevom pričakujem, kedaj se bo tudi ti Mike Cegare oglasil z lastnino pogodba tiskarjev z lastniki tiskarn v Avstriji

poteče koncem letosnjega leta. Zadnja pogodba se je sklenila 1. 1905. in je bila veljavna za osem let. Zadnja pogodba je prinesla tiskarjem znižanje delavnega časa, in sicer je bil topot srečni mož ameriški bankir Frantzius. Bankir se je s svojo ženo nastanil v razkošno opremljeno domu v Cikagi. Zakonska sreča je bila pa silno kratka: že tekom prvega meseca je Frantzius spoznal, da ga žena varja z drugimi ter je takoj vložil tožbo na ločitev. V prvem zakonu je bila plesalka posredovana z nekim gledališkim agentom, a se je zakon istotako kmalu razdril.

vo, da bi se pošiljalo kuhanje, a pesterne, dekle in hiše kar po "parcel" pošti iz kraja v kraj. Ni ravno slaba misel to. — Pa jih pošiljaj poštar, če jih imaš. Tu v Naj Yorku se trgojajo sedaj gospodinje za dekleta kakor za zlato; pa naj bi jih potem še drugam pošiljali? Boljša bi bila postava za pošiljanje nevest krom pošte. Nevest, nevest, teh manaka na zapadu. Aj Božju, če bi jih poslal jaz danes n. pr. v Rock Springs celo kar po špešel delivery. — bi se ondoto pedlarji kar stepli zanje. V enem mesecu bi bile že vse v zakonskem kurniku. Res, če ne bo poseglia v tem pogledu kaj vlada vmesa, — se bo knali svet junjal. —

V Naj Yorku imamo sedaj hujšo vojsko kot jo bila na Balkanu, nameč volilno. Vsakdo bi bil rad poslane in župan, da bi ložje greftal. Tomaniste bodo sčasoma vgnali v kožji rog, potem pa pridejo "konfuženisti" na kormilo. Našega revnega governera Sulzerja so že spravili v "lebet", da je moral "kvitati". Zelo sem vesel, da nisem bil jaz na njegovo mestu. Pravijo, da bodo po volitvah renti zastonjavnotako tudi živila. Dobra ideja! To bi se pa zgodilo le tedaj, če bi izvolili Rakenslerja županom, ki premore milijarde, in če bi ta vsakemu meščanu zapustil par tisočakov.

Star pregovor nam veli: "Kdor se povije, — bo ponizan." O tem imajo naši očabni Nemci v Berolini, kaj žalostno skušajo. Vedno silijo s svojim Zepel Linom. Zadnje jih je peljal ta grof v lufbalonu visoko v zrak, kjer so pihali proti vetr. Nesreča pa je hotela, da se je ta zračna baska prevrnila, ter je bilo pri tem nad 20 mrtvih. Sedaj pravijo ljudje, da je bila to samo kazen božja; čemu ne hodi raje po tleh, za kar so vstvarjeni. Kdor se hoče preseliti na "oni" svet, naj gre na Nemško, pa ga bo grof Zepel lin spravil v krtovo deželo. O preljubi Zepelin, kam se dviga do višin? Jemlje seboj gazolin; — eksplodira, vse je "hin".

S pozdravom Vaš

M. C.

Razne zanimivosti.

—

Tarifna pogodba tiskarjev z lastniki tiskarn v Avstriji

Poteče koncem letosnjega leta. Zadnja pogodba se je sklenila 1. 1905. in je bila veljavna za osem let. Zadnja pogodba je prinesla tiskarjem znižanje delavnega časa, in sicer je bil topot srečni mož ameriški bankir Frantzius. Bankir se je s svojo ženo nastanil v razkošno opremljeno domu v Cikagi. Zakonska sreča je bila pa silno kratka: že tekom prvega meseca je Frantzius spoznal, da ga žena varja z drugimi ter je takoj vložil tožbo na ločitev. V prvem zakonu je bila plesalka posredovana z nekim gledališkim agentom, a se je zakon istotako kmalu razdril.

Plače poslanikov.

O tem poroča neki angleški list in navaja: Najboljše plače svoje poslanike Amerika, in sicer ima najvišjo plačo njen poslanik v Londonu, to je 340.000 K letno. Vrh tega pa ameriška vladava svoje poslanike vedno izbira izmed bogatih ljudi, ki imajo za svoj zunanji nastop dovolj zasebnih sredstev na razpolago. Za ameriškim poslanikom v Londonu pride takoj avstro-ogrski poslanik istotan in pa angleški v Parizu, ki imata vsak po 216.000 K na leto. Angleška poslanika v Berlinu in na Dunaju dobivata samo po 192.000 K, dasi sta tive mesti dokaj dražji nego Pariz. Ravno toliko dobivata francoska poslanika v Londonu in Peterburgu. Rusija vse svoje poslanike enako plačuje, in sicer dobi vsak po 190.000 K na leto; izjema dela samo ruski poslanik v Rimu, ki dobiva samo 153.600 K na leto. Zelo slabo plačujejo svoje poslanike Spanija in Italija, prav dobro pa Japonska in Turčija.

Stavke v Italiji leta 1911.

Po uradni statistiki je bilo v Italiji leta 1911. 1255 stavk s 385.611 stavkujočimi. V industriji je bilo 1107 stavk s 252.853 stavkujočimi, v kmetijstvu pa je bilo 148 stavk s 132.758 stavkujočimi. 19.0 odst. stavk v industriji je končalo s popolnim, 45.7 odst. stavk z delnim, 32.2 odst. s prav nikakim uspehom za delavce. — V kmetijstvu je končalo 14.5 odst. s popolnim, 71.4 odst. z delnim, 4.3 odst. s prav nikakim in 9.8 odst. stavk z neznanim uspehom za delavce. Kakor je razvidno iz teh števk, je stavke zelo dvomljiva stvar.

Slepalice z umetnimi gnojili, močnimi krmili in gospodarskimi stroji.

Nekateri slaboglasne tvrdke so preko cele Avstrije razposlate cele čete agentov, ki ponujajo umetna gnojila, močna krmila, poljedeljski stroje itd. Iz kupči s temi agenti navadno nastanejo zamotane tožbe, ker je blago skoro vselej slabo. Tako se na pr. namesto Tomaževe žlindre dobimo iz zmletega kamna, ki seveda nima nobene gnojilne vrednosti. Superfosfat je pomešan s pepelom, peskom, kameno moko itd., namesto naročenega 16 do 17 odstotnega superfostata se dobi 10 do 12 odstotnega. Enaka sleparstva se gode z močnimi krmili, ki so pomešena z ničvrednimi odpadki, ali pa naravnost z škodljivimi tvarinami. Ti agenti so mnogokrat celo tako predrzni, da se sklicujejo na kako javno oblast ali korporacijo, češ da jih pošilja deželni odbor, kmetijska družba itd. S to stvarjo se je v svoji zadnji sasi pečal nižje avstrijski deželni odbor in soglasno sprejel predlog grofa Thurna-Valsassina, da se objavi

svarilo proti tem sleparskim agentom. Tudi našim gospodarjem bodo ponovno priporočeno, da umetna gnojila, močna krmila, stroje in druge potrebščine naročajo le preko naših gospodarskih organizacij.

Slepaki kot žena.

Iz Lvova se poroča: V galiških karpatih pokrajini so se pojavile velike črede volkov, ki napravljajo med živino veliko škodo; najhuje pa je, da se zdi, da so volkovi stelek. Tamošnjemu prebivalstvu, ki je na volkove dokaj navajeno, se je čudno zdelo, da so volkovi, čeprav so bili že večkrat prepodeni, vedno iznova vračajo v bližino selišč ter napadajo ljudi in živali, dasi jim v pogorju ne manjka hrane. Ko so nato pri Glinjanju ubili eno volkuljo, so jo živino-zdravniško preiskali in dognali, da je bila steleka. Volkula je bila ogrizala 15 govedi; na 7 ogriznih volih se je te dni pokazala stelekina ter so jih morali ustreliti. Kasneje je na isti način končalo še več druge govedi. Sedaj je oblast zaplenila še 87 goved in postavila pod živino-zdravniško nadzorstvo. — Ker je opravilen sum, da je med volkovi še več stelekh živali, je okrajno glavarstvo v Dolini ukreplilo obširne odredbe za lov na volkove in se najbrže pritegne tudi vojaštvo.

Plače poslanikov.

Slavna plesalka Saharet se je minuli mesec v drugo poročila, in sicer je bil topot srečni mož ameriški bankir Frantzius. Bankir se je s svojo ženo nastanil v razkošno opremljeno domu v Cikagi. Zakonska sreča je bila pa silno kratka: že tekom prvega meseca je Frantzius spoznal, da ga žena varja z drugimi ter je takoj vložil tožbo na ločitev. V prvem zakonu je bila plesalka posredovana z nekim gledališkim agentom, a se je zakon istotako kmalu razdril.

Slovensko katoliško

za Zedinjene države Severne Amerike.

Sedež: FOREST CITY, Pa.

Iakorporirano dne 31. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

ODBORNIKI:

Predsednik: MARTIN GERCMAN, Box 633, Forest City, Pa.
Podpredsednik: JOSEF PETERNEL, Box 95 Willock, Pa.
I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492 Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIC, Box 537, Forest City, Pa.

NADZORNIKI:

I. nadzornik: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
II. nadzornik: IGNAC PODVANSIK, 4734 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
III. nadzornik: FRANK SUNK, 50 Mill St., Luzerne, Pa.
III. nadzornik: ALOJZ TAVCAR, 29 Cor. N. — 3rd St., Rock Springs, Wyo.

POROTNI IN PRIZIVNI ODBOR:

Predsednik porot odbora: PAUL OBREGAR, Box 402, Witt, III.
I. porotnik: MARTIN OBERZAN, Box 61, Mineral, Kana.
II. porotnik: ANDREW SLAK, 7713 Issler St., Cleveland, Ohio.

VRHNOVNI ZDRAVNIK:

Dr. J. M. SELISKAR, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Dopisi naj se pošiljajo I. tajniku IVAN TELBAN, P. O. Box 707 v Forest City, Pa.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

IZ URADA GL. TAJNIKA ZDRUŽENIH DRUŠTEV SV. BARBARE S SEDEZEM V FOREST CITY, PA.

Tem potom se naznana, da je bilo na 4. glavni konvenciji sklenjeno, da si vsak član, oziroma članica, kateri je zavarovan za \$250.00 lahko povraš u smrtnino do 1. januarja 1914 na \$500.00; to velja tudi za one, ki so že prestopili 45. leto.

Kdor želi povraši usmrtnino, naj se da preiskati pri zdravniku; prošnji in spričevalo naj se posilje v hravnemu zdravniku v potrditev. Assessment je razvoden na 25. januarja na \$250.00 in na \$500.00.

ivan Telban, glavni tajnik.

LESTVICA.

Vsi člani (ice) I. razreda, prvega oddelka, zavarovani (a) za \$500.00, plačuje sledenč asesment:

Starost	za usmrtnino	bol. pod.	poškodnina	rez.	sklad	prav.	stroški	skupaj
16	42c.	60c.	10 c.	8c.	6c.	\$1.26		
17	44c.	60c.	10 c.	8c.	6c.	\$1.28		
18	45c.	60c.	10 c.	8c.	6c.	\$1.29		
19	46c.	60c.	10 c.	8c.	6c.	\$1.30		
20	47c.	60c.	10 c.	8c.	6c.	\$1.31		
21	48c.	60c.	10 c.	8c.	6c.	\$1.32		
22	49c.	60c.	10 c.	8c.	6c.	\$1.33		
23	50c.	60c.	10 c.	8c.	6c.	\$1.34		
24	51c.	60c.	10 c.	8c.	6c.	\$1.35		
25	52c.	60c.	10 c.	8c.	6c.	\$1.36		
26	54c.	60c.	10 c.	8c.	6c.	\$1.38		
27	56c.	60c.	10 c.	8c.	6c.	\$1.40		
28	58c.	60c.	10 c.	8c.	6c.	\$1.42		
29	60c.	60c.	10 c.	8c.	6c.	\$1.44		
30	62c.	60c.	10 c.	8c.	6c.	\$1.46		
31	64c.	60c.	10 c.	8c.	6c.	\$1.48		
32	66c.	60c.	10 c.	8c.	6c.	\$1.50		
33	68c.	60c.	10 c.					

Skrivnosti Pariza.

Slika iz nižin življenja.

Episal Eugene Sue. — Za "Glas Naroda" priredil J. T.

(Nadaljevanje.)

— Nikar ne bodi otrok! Iz kakšnega vzroka bi te pustila tukaj? — Na polju — v mrzli noči...

— Ne, grozno bi bilo...

— Hahaha! — se je kroholata stárka — grozno? — Kaj pa oni námož v Rue du Roule! In trgovce s živino! In žena pri Canal St. Martin! In gospod v aleji Udov! Ali misliš, da je bilo njim prijetno pod svojim nožem?

— Pripoznam — je odvrnil Učitelj z votlim glasom — nisem napravil prav, ker sem te obdolžil, da si mi ukradla pas; ni bilo prav, ker sem hotel Hromec pretepli; prosim te, odpusti, slišiš? — In ti tudi Hromec, da, prosim vaju, odpusti.

— Poklekne naj — je predlagal Hromec.

— Imenitna ideja — ga je povalila Sova — kaj ti vendar le ne pade v glavo. Na kolena slepe! Hitro! Hitro! — Ce ne, te pusti. Za pol ure bo že popolna noč.

— Zanj je vseeno, dan ali noč — jo je prekinil Hromec.

— Poglejta, že klečim, za odpuščanje prosim, tebe, Sova, in tebe, Hromec. — Ali sta zadovoljni? Sedaj me menda ne bosta zapustili?

Ta skupina, ki jo je obsevalo zahajajoče solnce s svojimi rdečimi žraki je bila nekaj posebnega.

Sredi steze je Učitelj klečeč stegoval roke proti Sovi; dolgi pusti lasje so mu padali kakor griva na bledo čelo; steklene, bele nepremične oči so bile nekakv v daljavo. Orjak se je tresel pred staro žensko in midium dečkom. Sova, zavita v rdeči plašč in z rjavim avbo na glavi, je stala ponosno pred njim. Njen starik zgrبانčen obraz se je svetil od veselja. Oko ji je že zarelo kakor razbeljeno oglje. Ker je imela ustnice napol odprte, se ji je videlo troje dolgih zob.

Hromec, prepasan s širokim usnjatim pasom, oblečen v dolgo modro bluzu, se je naslanjal nanjo.

Obljubita mi da me ne bosta nikoli zapustila — je nadaljeval morilec. Ker mu nista nekaj časa dala odgovora, je ves preplašen vprašal: — Ali vaju ni več tukaj?

— Da, možiček, midva sve ņe tu; ne boj se. — Rajše umrem, kot da bi te zapustila. — Poslušaj, da ti razjasnim celo zadevo.

Pri sebi sem morala vedno imeti žival ali človeka, da sem razstrela nad njim svojo jezo. Pred Plesalko sem imela nekega dečka, ki pa ni mogel dolgo časa prenašati in je slednjie umrl. Šest let sem morala sedeti zaradi njega. Medtem sem trpinčila ptice; toljko čas sem jem natresala drobtinice na okno, da so prišli k meni. Ko sem dobila enkrat ptico v roke, sem jo živo razstrigala. No, to je bilo zame vse premalenostno; prišla sem iz ječe, dobila Plesalko, pa mi je zlodej ušel. Za njo se imela nekega psa, ki je preepel pretrpel; odrezala sem mu namreč sprednjo in zadnjo nogo pod kolenom. Ce je hotel tak leteti, je to tako smešno izgledalo, da sem se morala na glas zasmehati. Ko sem tebe spoznala, sem si hohela nabaviti mačko, toda tega sedaj ne bo potreba, ker bo ti moja mačka moj pes, moj ptič in Plesalka. Ali razumeš možiček? Tebe, tigru podobnega, mučiti, mora biti nebeski uitek.

— Stara furija! — je vzkliknil Učitelj in planil pokone.

— Ali že zopeč začenjaš? No, saj lahko greš, če se ti ne dopare.

— Vrata so odprta, idti brez oči vedno naprej po poti — je smeje pristavil Hromec.

— Oh, da bi mogel umreti, umreti! — je tuil ropar in vil roke.

— Zdi se mi, da si že imel enkrat podobno željo možiček! Ti umreti! Beži, beži! Se prokleto dolgo boš čakal, saj si trden kot Pont Neuf; — Zivel boš Sovi v veselje. — Semertja to bom malo pojezila, ker to rada delam, in si morača zasluziti za svoj kruh. Če boš pa priden, boš vedno v moji bližini. — Moj pes boš; če lem reka: ugrizni! boš ugriznil. — Silim te sicer ne. Če se ti ne dopade, lahko odideš. Svet je odprt kaj ne, Hromec!

— Da on lahko gre, kamorkoli hoče, vedno naprej za nosom.

Nenadoma se je Hromec sklonil in tiko spregovoril:

— Nekdo gre po poti — skriva se. — Pa ne prihaja tista dečka. Ona bi moralna priti z druge strani.

Z nekaj minut se je prikazala debela kmetica, kateri je sledil velik pes. Napotila se je v ono smer, kamor sta bila odšla župnik in Marijina Cvethica.

Vrnimo se najprej k temu dvema.

V.

Zupnišče.

Vrh hriba sta se stavila. Zupnik je stegnil roko in pokazal po postrani pokrajini; blesteči se v večerni zarji.

— Poglejte otrok, to brezmejnost; niti glasu se ne čuje; tako nekako si predstavljamo večnost. — To rečem samo Vam, Marija, ker ste tako zavzetni za naravne krasote. Ali ne napravljata veličasten mir tudi na Vas, globokega utisa?

Deklica ni odgovorila.

Zupnik jo je začuden pogledal; jokala je.

— Kaj Vam je, otrok?

— Oče moj — kako sem nesrečna!

— Nesrečna! Vi —, sedaj nesrečni!

— Vem da se ne smem pritoževati čez usodo — toda vendar —

— Vendar?

— Oh moj oče, ta jad bo mogoče razčalostil moje dobrotnike.

— Ze večkrat smo Vas vprašali, zakaj se žalostite, zakaj napravljati svoji drugi materi take skrbi. — Dosedaj še niste hoteli izdati skrnosti.

— Moj oče, ne morem Vam povediti kaj se dogaja v mojem sru. Ta večer je napravil name poseben utis in zato nisem mogla zadrževati joka.

— Kaj Vam je, Marija? Saj vendar veste kako zelo Vas vsi ljubimo. — Povajte vse. — Poleg drugega Vam rečem tudi to, da je že bližu dan, ko vaju bosta peljala gospod Rudolf in madama Georges v krstu.

— Gospod Rudolf! — on — ki me je rešil! — je vzkliknila Marija in sklenila roke. Ob oče, ničesar Vam ne bora skrivala; bala sem se, da bi ne bila nehvalečna.

— Nehvalečna? Kako?

— Da Vam bo razumljivo, bom najprej govorila o prvih dneh ko sem prišla na pristavo.

— Dobro, pomenila se bova medpotoma.

— Kaj ne, da mi ne boste zamerili dobrotljivi oče? Kar Vam povedala, je mogoče zejo slabu.

— Gospod Rudolf Vam je dokazal, da je usmiljen.

— Ko sem na poti zvedela, da bom vedno smela ostati na pristavi in pri madami Georges, sem mislila, da sanjam: Od začetka

sem bila kakor omamljena od sreče. Vedno sem imela gospoda Rudolfa pred očmi. Z eno besedo: več sem premisljevala o Rudolfo kot o ljubem Bogu, ker mi je storil toliko, da bi mi niti Bog ne mogel več storiti. Srečna sem bila srečna kot človek, ki odide veči nevarnosti.

Starček jo je začuden pogledal.

— Na to prijazno in lepo življenje sem se kmalo privadila. Vesela sem bila, srečna, zadovoljna do dne —

Bridko iltenje ji je stresalo vse telo.

— Pomirite se otrok, in nadaljujte.

Marija si je z robeom obrisala oči.

— Gotovo se še spominjate, dragi oče, ko je prišla k nam madama Dubrenil, najemnica vojvode Lucenay-a, s svojo hčerkjo Klaro —

— Kako bi se ne spominjal, saj sem še Vas seznanil s Klaro; dobra deklica je —

— Angelj je, moj oče, angelj. Zelo sem bila vesela, ko mi je rekla, da ostane par dni pri nas. — Marija — je rekla madama Georges, tukaj ima prijateljico. — Upam — je pripomnila madama Dubrenil — da se bosta kmalo ljubili kot sestri. — Nato je pristopila k meni Klara in me poljubila. — In tedaj, moj oče — je zajokala Marija — ne vem, kaj se je dogodilo zmenoj. Ko sem začutila njene sveže ustnice na mojih liceh — me je bilo sram — kesa sem se — in pomisila sem, kaj sem že bila. Mene da bi po-ljubila taka deklica!

(Dalje prihodnjic.)

Za smeh in kratek čas.

ŠPEKULACIJA.

Svojo najstarejšo hčer bom tudi poslal študirat. Najmlajša se je spoznala na učitelji ţču z dijakom in se poročila z njim.

Pred sodnijo.

Sodnik: Torej — kako je zdaj s to stvarjo? Ali ste tožniku pred tremi leti dolg plačali ali ne.

Tožence: Mogoče.

Sodnik: Kaj je to — mogoče? To nič! Ali morete prisjeti, da je tako ali drugače.

Tožence: Prisjetem!

Sodnik: Na kaj prisjetete?

Tožence: Da je bilo tako ali pa drugače.

Ksantipa.

Sodnik: Torej — kako je zdaj s to stvarjo? Ali ste tožniku pred tremi leti dolg plačali ali ne.

Tožence: Mogoče.

Sodnik: Kaj je to — mogoče? To nič! Ali morete prisjeti, da je tako ali drugače.

Tožence: Prisjetem!

Sodnik: Na kaj prisjetete?

Tožence: Da je bilo tako ali pa drugače.

Vzdržnost pijače.

Lahkoživec, pripoveduje: Vzdrževanje opojnih pijač je ozdravljivo, potreba je izpit vsako jutro, opoldne in zvečer glažek konjaka."

Nesramnež.

"Kaj, Vi več ne občujete z gospodom Skopnikom?"

"Ne. Ta človek me je spravil v velike denarne zadrgre. Posojeval mi je in posojeval — a sedaj hoče hkrati zopet vse nazaj!"

Vedno nobel.

Veliki vojvoda Dillinski je bil zelo dobrošoren, a tudi zelo varčen gospodar.

Ko je vpokojeni višji godzdar praznoval svojo devetletnico je priporočil minister vojvodi, da bi višjemu godzdarovi povisili pokojino ne sto mark na mesec.

"Nikakor ne", reče veliki vojvoda. "Sto mark ne bi bilo nobel dovolj za mene. Povišati mu moramo pokojino na tisoč mark — potem zadene starega moža mrtvoudu od veselja in potem mu ne bude potreba prav nič plačevati."

Ob sklepku šolskega leta se je profesor Nadloga poslovil od dijakov s kratkim odgovorom, ki ga je končal z besedami:

...In tako vam želim prijetne počitnice in vas prosim, imejte vedno Boga pred očmi, ideale v sreu in nepravilne glagole v spominu.

Studetnje.

— Kaj pa dela vaš starejši sin že tri leta na Dunaju?

— Poklic izbira.

Iz šole.

Katehet (ošteta učeneca) ... Ti osel, ti tepec, ti butec, ti noroc, ti tele, ti bik...

V soli nastane nemir in šum.

Katehet: Tihio! Ce jaz z enim govorim, morate drugi poslušati, da se kaj naučite.

Iz žalosti.

— Koliko s: pa nocoj že pol?

— Ah, tretji liter sem zdaj iz-

praznili... Veš, iz žalosti... Z vinom sem se hotel potolažiti, da se mi je nevesta izmerila... pa ne gre... Poskusiti moram kako drugače... Nakar! Prineste mi

— jedilni list.

HARMONIKE

bodisi kakor nekoli vrste izdelujem in popravljam po najnajih cenah, a delo trepno in zanesljivo. V popravu zanc, alijsivo vsakdo pošljte, ker sem že nad 16 let takoj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravek vzamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakoršno kdo zahteva brez nadaljnje vprašanja.

JOHN WENZEL,
1017 E. 62nd St., Cleveland, O.

431 parnikov 1,306,819 ton
Hamburg-American Line.

Največja parobrodna družba na svetu.

Regularna, direktna, potniška in eksprešna progna med:

NEW YORKOM in HAMBURGOM,
BOSTONOM in HAMBURGOM,
PHILADELPHIO in HAMBURGOM,
BALTIMOREM in HAMBURGOM

oskrbljena z največjimi parnikom na svetu

"IMPERATOR".

91